

MAGYAR AFRIKA TÁRSASÁG
AFRICAN-HUNGARIAN UNION

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR
AHU HUNGARIAN AFRICA-KNOWLEDGE DATABASE

VARGA, Anna

Orvos voltam Etiópiában – Poczik Miklós emlékezik + fotók / I was a doctor in Ethiopia - Miklós Poczik remembers + photos

Eredeti közlés /Original publication:

SzegedMa.hu, 2012. február 12., vasárnap

Elektronikus újraközlés/Electronic republication:

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR – 000.002.573

Dátum/Date: 2017. december / December 28.

filename: vargaanna_2012_Poczik

Az elektronikus újraközlést előkészítette

/The electronic republication prepared by:

B. WALLNER, Erika és/and BERNACZKY, Szilárd

Hivatkozás erre a dokumentumra/Cite this document

VARGA, Anna: Orvos voltam Etiópiában – Poczik Miklós emlékezik + fotók / I was a doctor in Ethiopia - Miklós Poczik remembers + photos, *AHU MATT*, 2017, **pp. 1–7.** old., No. 000.002.573, <http://afrikatudastar.hu>

Eredeti forrás megtalálható/The original source is available:

Közkönyvtárakban / In public libraries

Kulcsszavak / Key words

magyar Afrika-kutatás, riport Póczik Miklós magyar doktorral, emlékezés etiópiai orvosi missziójára

African research in Hungary, report with Miklós Póczik, Hungarian medical doctor, his remembrance to medical mission in Ethiopia

---

AZ ELSŐ MAGYAR, SZABAD FELHASZNÁLÁSÚ, ELEKTRONIKUS,
ÁGAZATI SZAKMAI KÖNYV-, TANULMÁNY-, CIKK-, DOKU-

MENTUM- ÉS ADAT-TÁR / THE FIRST HUNGARIAN FREE
ELECTRONIC SECTORAL PROFESSIONAL DATABASE FOR BOOKS,
STUDIES, COMMUNICATIONS, DOCUMENTS AND INFORMATIONS

* Magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk elektronikus könyvtára / Writings in Hungarian and foreign – English, French, German, Russian, Spanish, Italian and other – languages

* Az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük regisztrációhoz kötött. / The materials in the database are free but access or downloading are subject to registration.

* Az Afrikai Magyar Egyesület non-profit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre ezt az elektronikus adattári szolgáltatását, amelynek célja kettős, mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel elősegíteni a magyar afrikanisztikai kutatásokat, illetve ismeret-igényt, másrészt feltárni az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig. / The African–Hungarian Union is a non–profit organisation that has created this electronic database for lecturers, researchers, students and for those interested. The purpose of this database is twofold; on the one hand, we want to enrich the research of Hungarian Africa studies with versatile and plentiful information, on the other hand, we are planning to discover Hungarian publications with African themes in its entirety from the beginning until the present day.

ORVOS VOLTAM ETIÓPIÁBAN – POCZIK MIKLÓS EMLÉKEZIK + FOTÓK

VARGA, Anna

SzegedMa.hu, 2012. február 12., vasárnap

Kereken negyven éve annak, hogy Póczik Miklós sebész feleségével és kisfiával egy igencsak nagy kalandba vágott, három évig Etiópiában élt és gyógyított. Afrikai utazása előtt az ott megölt geográfus, Fábíán Tamás is felkereste őt információkért.

A két szegedi halálos áldozatot is követelő januári merénylet szomorú apropóján került idehaza az érdeklődés homlokterébe Etiópia. Az afrikai országnak igazi szakértője él a csongrádi megyeszékhelyen, őt kereste föl a SZEGEDma.hu.

Régebben csak raboltak, de nem öltek

A Danakil-sivatagtól mintegy 15 kilométerre élt három éven keresztül *Poczik Miklós* sebész és családja. „Sosem volt nyugodt vidék, elfordult, hogy elbarikádozták az utat, így amikor az ember kénytelen volt megállni, kirabolták. *Hailé Szelasszié* etióp császár idejében ilyen esetekkor a környékbeli falvakból minden lakost kitereltek egy üres területre, körbevették őket a katonák, és addig senki sem hagyhatta el a kört, amíg elő nem került a felelős” – emlékezett vissza. Olyan viszont nem fordult elő akkoriban a sebész szerint, hogy turistákat öltek volna meg.

Etiópiai utazása előtt *Fábián Tamás* geográfus is felkereste őt, hogy információkat kérjen a térségről. *Poczik Miklós* hangsúlyozta, arról tud mesélni, nekik milyen élményeik voltak 1972 és 1975 között, a mai viszonyokat kevésbé ismeri. Nemrég látott egy fotót Dessziéről, de rá sem ismert a városra, annyi minden megújult ott az elmúlt negyven esztendő alatt.

A hetvenes években sok magyar orvos, mérnök és szakértő dolgozott Afrikában, a sebész hároméves szerződésének lejárta után azonban nem hosszabbított, hazaköltöztek. Póczik Miklós elmesélte, etióp kollégáival könnyen megtalálta a hangot, illetve az ott élő olaszokkal is összebarátkoztak. A helybéliek közül fiatalokkal akadtak csak gondjaik olykor, volt, amikor megdobálták őket az utcán, a felnőttek azonban tisztelték az orvost és családját. A kisfiuk hatéves volt, amikor kiutaztak, s Magyarországról küldött tankönyvekből az édesanyja tanította a kint töltött évek alatt.

Az elhallgatott kolerajárvány

Szabadideje alig volt a sebésznek, ráadásul ott tartózkodásuk alatt kolerajárvány is pusztított.

„A németek nem hozták be a kolerásokat a kórházba, a helyszínen gyógyították őket, az infúziót az etióp egészségügy Izraelből kapta, míg az antibiotikumot az akkori Szovjetunióból. Azok, akik a kórházba kerültek hozzánk, mindannyian meggyógyultak, de a többiek közül rengetegen meghaltak”

– emlékezett vissza. Hivatalosan nem lehetett kolerajárványról beszélni, és a kórlapokra sem írhatták rá a betegséget. Európából is csak akkor indult el a segítség, amikor egy német szemészorvos szabadsága alatt egy német lapnak beszámolt arról, hogy mennyien haltak meg.

A világháború után az olaszok építették és az amerikaiak szerelték fel azt a kórházat, ami három éven keresztül a munkahelye volt a szegedi szakembernek Dessziében.

„Amikor odakerültem, sok felszerelést a raktárból kellett kihozatni, mert volt, amit korábban sohasem használtak”

– mondta. Hozzátette, körzeti orvos arrafelé nem volt akkoriban, az ellátást vidéken amerikai missziók végezték. Gyógyszerekből azonban nem volt hiány, s bár nem mindenfajta antibiotikum volt kéznél, el tudták látni a betegeket.

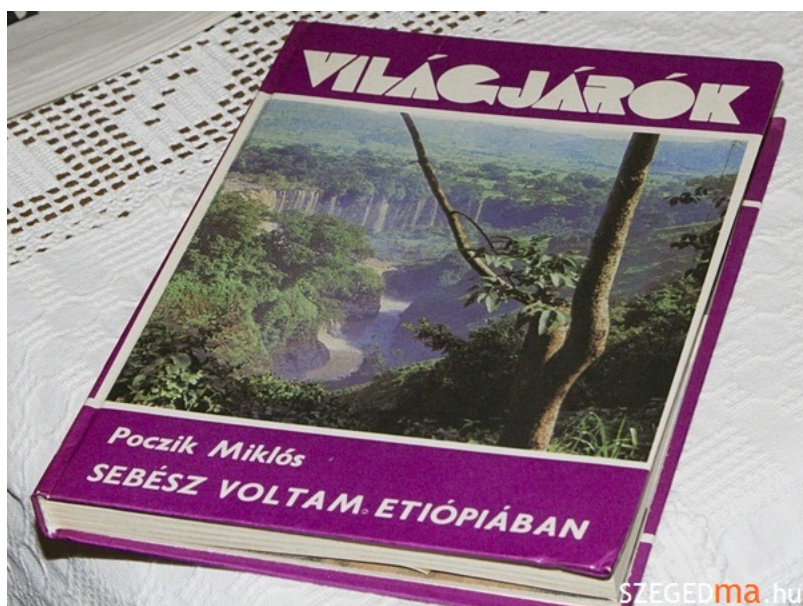
A császárság volt a megfelelő államforma

Poczik Miklós munkájának érdekességeként megemlítette, hogy a gyomorfekély ott akkoriban ismeretlen volt. Mindenféle esettel találkozott, például sok szűrt-, illetve lőtt sérültet látott el. A helybélieknek egy különleges vastagbél-elzáródásos megbetegedésük is volt, ami a sebész szerint Európában ismeretlen.

„A vastagbélnek egy bizonyos szakasza túl nagy, nem bírja el a súlyát, megbillen a hasüregben, s ez okoz elzáródást. Ötvenhat ilyen esetet láttam, kitaláltam egy módszert, így tíznél kevesebb személyt kellett megoperálni”

– magyarázta.

Arra a kérdésre, hogy a háromezer éves történelemmel bíró Etiópia jövője szempontjából mi lenne a legjobb, óvatosan fogalmazott Poczik Miklós.

„Ez egy nagyon nehéz kérdés. Attól óva intenék mindenkit, hogy a nyugat-európai vagy észak-amerikai demokráciával próbálkozzék. Az teljes csőd lenne”

– vélekedett. A hetvenes években kevés iskola volt azon a környéken, ahol ő élt, s bár nem tudja most milyen az oktatás Etiópiában, úgy véli, erre a területre mindenképp érdemes lenne áldozni. Hozzátette, szerinte a császárság volt számukra a legmegfelelőbb, nem hagyhatjuk ugyanis figyelmen kívül, hogy társadalmuk teljesen más, mint a miénk.